

159. KINH A-GIÀ-LA-HA-NA¹

Tôi nghe như vậy:

Một thời Phật du hóa tại nước Xá-vệ, trong rừng Thắng, vườn Cấp cô độc.

Bấy giờ có Phạm chí A-già-la-ha-na, sau bữa cơm trưa, ung dung đi đến chỗ Đức Phật, chào hỏi rồi ngồi qua một bên và nói:

“Thưa Cù-đàm, tôi có điều muốn hỏi, mong Ngài cho phép, tôi mới dám trình bày.”

Thế Tôn đáp:

“Ông muốn hỏi gì tùy ý.”

Phạm chí liền hỏi:

“Thưa Cù-đàm, kinh điển của Phạm chí nường vào đâu mà tồn tại?”

Đức Thế Tôn đáp:

“Kinh điển của Phạm chí nường vào con người mà tồn tại.”

“Thưa Cù-đàm, con người nường vào đâu mà tồn tại?”

“Con người nường vào lúa gạo mà tồn tại.”

“Thưa Cù-đàm, lúa gạo nường vào đâu mà tồn tại?”

“Lúa gạo nường vào đất mà tồn tại.”

Phạm chí lại hỏi:

“Thưa Cù-đàm, đất nường vào đâu mà tồn tại?”

Thế Tôn đáp:

“Đất nường vào nước mà tồn tại.”

“Thưa Cù-đàm, nước nường vào đâu mà tồn tại?”

“Nước nường vào gió mà tồn tại.”

“Thưa Cù-đàm, gió nường vào đâu mà tồn tại?”

“Gió nường vào hư không mà tồn tại?”

“Thưa Cù-đàm, hư không nường vào đâu mà tồn tại?”

“Hư không không có nường tựa, nhưng nhân mặt trời, mặt trăng mà có hư không.”

“Thưa Cù-đàm, mặt trời và mặt trăng nường vào đâu mà tồn tại?”

“Mặt trời, mặt trăng nường vào Tứ thiên vương mà tồn tại.”

Phạm chí lại hỏi:

“Thưa Cù-đàm, Tứ thiên vương nường vào đâu mà tồn tại?”

Thế Tôn đáp:

---

¹. Không thấy Pāli tương đương.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

“Tứ Thiên vương nương vào Tam thập tam thiên mà tồn tại.”
“Thưa Cù-đàm, Tam thập tam thiên nương vào đâu mà tồn tại?”
“Tam thập tam thiên nương vào Diệm-ma thiên mà tồn tại.”
“Thưa Cù-đàm, Diệm-ma thiên nương vào đâu mà tồn tại?”
“Diệm-ma thiên nương vào Đâu-suất-đà thiên mà tồn tại.”
“Thưa Cù-đàm, Đâu-suất-đà thiên nương vào đâu mà tồn tại?”
“Đâu-suất-đà thiên nương vào Hóa lạc thiên mà tồn tại.”
“Thưa Cù-đàm, Hóa lạc thiên nương vào đâu mà tồn tại?”
“Hóa lạc thiên nương vào Tha hóa lạc thiên mà tồn tại.”
“Thưa Cù-đàm, Tha hóa lạc thiên nương vào đâu mà tồn tại?”
“Tha hóa lạc thiên nương vào Phạm thiên mà tồn tại.”
“Thưa Cù-đàm, Phạm thiên nương vào đâu mà tồn tại?”
“Phạm thiên nương vào Đại phạm mà tồn tại.”
“Thưa Cù-đàm, Đại phạm nương vào đâu mà tồn tại?”
“Đại phạm nương vào Nhẫn nhục, ôn hòa mà tồn tại.”

Phạm chí lại hỏi:

“Thưa Cù-đàm, Nhẫn nhục, ôn hòa nương vào đâu mà tồn tại?”

Thế Tôn đáp:

“Nhẫn nhục, ôn hòa nương vào Niết-bàn mà tồn tại.”

Phạm chí lại hỏi:

“Thưa Cù-đàm, Niết-bàn nương vào đâu mà tồn tại?”

Thế Tôn đáp:

“Ý muốn của Phạm chí nương vào những sự kiện không cùng nên ông nay đã hỏi

Ta về sự không có giới hạn, nhưng Niết-bàn không nương vào đâu cả. Niết-bàn là tịch diệt, Niết-bàn là tối thượng. Nay Phạm chí, vì mục đích này mà nhiều người theo ta mà tu hành Phạm hạnh.”

Phạm chí thưa:

“Bạch Đức Thế Tôn, con đã biết. Bạch Thiện Thệ, con đã rõ. Bạch Đức Thế Tôn, con nay xin đem mình quy y Phật, Pháp và chúng Tỳ-kheo. Mong Đức Thế Tôn nhận con làm Ưu-bà-tắc từ nay và suốt đời, con nguyện đem mình quy y cho đến lúc mạng chung.”

Đức Phật thuyết như vậy, Phạm chí A-già-la-ha-na sau khi nghe Phật dạy xong, hoan hỷ phụng hành.

